



## el nen clonal

*Era una notícia que, segons els experts, no s'esperava fins ben bé el pròxim mil·lenari. Però fa ben poc els teletips ja la donaven: la clonació en l'ésser humà ja és possible.*

*La clonació és un procés d'enginyeria genètica que permet d'obtenir, a partir d'una única cèl·lula extreta de qualsevol ésser viu, un altre ésser viu complet, de la mateixa espècie. Fins ara només s'havia aconseguit amb amfibis i petits mamífers.*

*L'individu originat per clonació té un únic progenitor —que tant podríem anomenar pare com mare—: consisteix, doncs, en una espècie de partenogènesi o concepció virginal. I, cosa que crida més l'atenció, el bagatge hereditari que rep és el mateix que tenia el progenitor, ja que, a diferència de com passa normalment, no hi ha la mescla de cromosomes entre els del pare i els de la mare. Això fa que s'hagi frivoltitzat una mica sobre les possibilitats d'aquest futurista mètode de reproducció, i que s'hagin alçat alguns veus en contra de la clonació humana.*

*El dia 20 de novembre, dissabte, vaig sentir un comentari emès per Ràdio Nacional de Espanya, en el qual es considerava la clonació com una espècie de màquina de fer fotocòpies humanes: és dir, agafem el senyor X i en fem deu, cent o mil senyors X!*

*Davant d'aquests disbarats, primer cal tenir en compte que els clons no són el seu progenitor ni tampoc cap mena de còpia. La informació hereditària no conforma les facultats que hom assoleix amb l'aprenentatge (és dir que podem heretar dels pares el color dels ulls, ser alt o ser lleig, però no la seva experiència o els seus coneixements). Ens pot servir de mostra d'això la semblança que hi ha entre els bessons univitel·lins (nodrits per una sola placenta), que també tenen la mateixa informació genètica, ja que provenen dels mateixos òvul i espermatozou: si és ben conegut que aquests bessons no són dues còpies d'una mateixa persona, podem afirmar el mateix dels clons, tan entre ells com pel que fa a llur progenitor.*

*Les postures reticents o incomprensives —com va passar amb el nen proveta— són, segurament, fruit de la por als perills que se'n poden derivar o al desconegut. Per la nostra part creiem que, com en tantes altres coses, tot depèn de l'ús que se'n faci. Nogensmenys, atenent a la crisi econòmica i al cada vegada més alt índex de població de la Terra, no crec que la utilització d'un sistema que permet d'obtenir nous individus a dojo, tingui gaires esperances d'èxit. Ben segur que reeixiria molt més algun nou anticonceptiu que fes tot el contrari: el futur de la clonació cal veure'l, més aviat, en la ramaderia. Josep Maria VIRGILI I ORTIGA*